

DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA (1939-1945)

2. Blesková válka (1940-1941)

Pojďme si v této kapitole říct, co se stalo důležitého během dalších osmnácti měsíců války, to znamená během roku 1940 a následující poloviny roku dalšího. Po vcelku bez problému vyhrané bitvě o Polsko začal Hitler přes zimu sbírat síly na své další tažení. Tentokrát ho bude čekat severní a západní Evropa.

Hned v dubnu se rozhodl napadnout Dánsko a Norsko. Vždyť před nějakým časem, když ještě existovala slavná Svatá říše římská národa německého, na tomto území měli Němci svůj velký vliv. A tohle dávné území by se přece mělo vrátit do původních hranic. Cožpak by někdo vůbec mohl pochybovat o tom, že germánská rasa je tou nejsilnější? Jí patří životní prostor... Dánsko bylo obsazeno skutečně bleskurychle, protože nedisponovalo nijak silnou armádou. Dokonce se hovoří o tom, že bylo obsazeno ještě týž den, kdy bylo napadeno. O něco těžší už to měli Němci v Norsku, ale díky tamějším zrádcům a kolaborantům i tuto situaci během dubna Hitler dostal pod kontrolu.

V květnu se tedy mohl pustit s armádou proti státům tzv. BENELUXU, tedy proti Belgičanům, kteří měli mimochodem na Němce už z První světové války celkem výrazné vzpomínky, proti Nizozemcům a obyvatelům Lucemburska. Hitler tuhle oblast bere pouze jako cestu do Francie, to je ta země, se kterou si musí leccos vyúčtovat.

Během května Francouzům a Britům došlo, že politika appeasementu zrovna k míru nevede a že celou taktikou vyjednávání dali Hitlerovi pouze čas na to, aby dostatečně zmobilizoval síly. Rozhodli se tedy na jaře francouzského Daladiera a britského Chamberlaina, tyto pilíře ostudného Mnichova (jistě víte, co mám na mysli), odvolat. Chamberlaina nahradil známý válečný stratég Winston Churchill a Daladiera jakýsi Paul Reynaud.

Zatímco Churchill vytrvá ve svém úřadu až do konce války a stane se symbolem hlavního odporu proti Hitlerovi v Evropě, Paul Reynaud zůstane na svém křesle jen několik týdnů. S jarem totiž přichází i Hitlerův útok na Francii, do které se Němci dostali podobnou cestou jako v roce 1914. Francouzi se z dějin moc nepoučili. V První světové válce se jim ovšem podařilo Francii zachránit, tady už ne! P.Reynaud předal na poslední chvíli ještě vládu do rukou starého válečného hrdiny generála Pétaina, ovšem ani čtyřiaosmdesátiletý veterán od Verdunu situaci nezvrátil. Hitler mu milosrdně nechal třetinu bývalé Francie pod podmínkou, že bude spolupracovat. Moc dobře věděl, že si takovéto gesto může dovolit. Tahle malá Francie, jestli ji ještě vůbec tímto termínem můžeme označit, si musela vybrat nové hlavní město. Slavnou Paříž si samozřejmě Hitler i s Eiffelovou věží majestátně zabral, a tak se novým sídlem vlády stává městečko Vichy. Svou pravou vládu, která by se nikdy Hitlerovi nepodřídila, si Francouzi ovšem založili v Londýně pod vedením Charlese de Gaulla.

A tak byl Hitler připraven na svůj největší západoevropský boj! Čekali ho zaútočit na zemi, která mu jako poslední stála v cestě k absolutnímu západoevropskému vítězství. Na zemi, které konečně dokáže, kdo je nesilnější velmocí Evropy! Jenže ta slavná operace „Boj o Británii“ neboli „Lvoun“ (Seelöwe), jak ji honosně nazval, pro Hitlera skončila prvním fiaskem. Po třech měsících německé Messerschmitty musely uznat, že Británie je tvrdší oříšek, než se zpočátku zdálo. A tak se Hitler pomalu dostává k rozhodnutí, že Británii nechá na pozdější dobu. Bude ji sice stále trápit občasnými nálety či válkou v Atlantiku, popřípadě v Africe, kde vcelku pružně napadal anglické državy, ale svůj hlavní boj přesune na Východ.

Na jaře roku 1941 dokončí zabrání celé Evropy a napadne tedy Balkán. Tady už nějaký čas (stejně jako v Africe) operovali Italové, ale Hitler zjistil, že Benito Mussolini je spíš dobrý řečník, než voják. Němečtí vojáci tedy museli Italy často tahat z bryndy. Ale i balkánské státy si Hitler celkem rychle „ochočil“. Tím se mu tedy otevřela cesta k napadení země, která mu brání vstupu do Asie-panství komunismu, ale také ledu, sněhu a nekonečných plání. Čeká ho stalinské monstrum, které nelze selským rozumem jednoduše pochopit.

A právě tady nastává další zlom II. světové války. Napadení Sovětského svazu je něco, co otvírá novou dimenzi celé důležité etapy.